



רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתח"ק אשת חובביא י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם מנחת מנחם) (שם אבן ר' אפרים ד"ל)



רבינו משה אלשיך

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית י"ג י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם מנחת מנחם) (שם אבן ר' ישראל ד"ל)

"משה" שואל מחבירו "יעקב":

אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

נד אייר

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

קודם הלימוד יאמר: הנינו רוצה ללמוד. בדי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי יגיעת התורה. נהריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחלים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחילי ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

סימן תכא – קריאת ובראשי חדשיכם בפסוקי דזמרה, ובו סעיף אחד

א. נוהגין באשכנז שאומרים פרשת ובראשי חדשיכם שחרית אחר פרשת התמיד ובספרד אין נוהגין לאומרה לפי שעתידין לקרות אותה בספר תורה:

סימן תכב – סדר התפלה והלל בראש חודש, ובו ז' סעיפים

א. ערבית שחרית ומנחה מתפללים שמונה עשרה ברכות ואומר יעלה ויבא ברצה ואם לא אמרו בערבית אין מחזירין אותו (ובאיזה מקום שנזכר שאינו חוזר עיין לעיל סימן רצ"ד סעיף ד' וה'). בין שראש חודש יום אחד בין שהם שני ימים מפני שאין מקדשין את החדש בלילה אבל אם לא אמרו שחרית ומנחה מחזירין אותו ואם נזכר קודם שהתחיל מודים אומר במקום שנזכר ואם לא נזכר עד אחר שהתחיל מודים אם נזכר קודם שהשלים תפלתו חוזר לרצה ואם לא נזכר עד שהשלים תפלתו חוזר לראש ואם הוא רגיל לומר תחנונים אחר תפלתו ונזכר אחר שהשלים תפלתו קודם שיעקור רגליו חוזר לרצה. הגה: ואם הוא ספק אם הזכיר או לאו אין צריך לחזור (כל זו הלכות מפלה). ושליח ציבור ששכח מלהזכיר בשחרית עיין לעיל סימן קכ"ו:

ב. וקורים הלל בדילוג בין יחיד בין צבור ויש אומרים שהצבור מברכין עליו בתחלה לקרוא את ההלל (ואם בירך לגמור אין צריך לחזור) (מכ"כ פרק נ"ה מ"ג מ"ד ל"ט) ולבסוף יהללך והיחיד אין מברך עליו ויש אומרים שאף הצבור אין מברכין עליו לא בתחלה ולא בסוף וזה דעת הרמב"ם וכן נוהגין בכל מלכות ארץ ישראל וסביבותיה. הגה: ויש אומרים דגם יחיד מברך עליו (טור נ"ט ה"א"ש ורמ"א ט"ז) וכן נוהגין במדינות אלו. ומכל מקום יזהר אדם לקרות בצבור כדי לברך עליו עם הצבור. ויש אומרים דכשיחיד קורא אומר לשנים שיאמרו עמו ראשי פרקים דאז הוי כרבים (מכ"כ פרק נ"ה מ"ג מ"ד מ"ה) ומגיד פרק נ"ה ט"ז. ונהגו כן בהדרו ולא באנא:

ג. בענין הפסוקים שכופלין בו וכן בפסוקים ששליח ציבור אומר והקהל עונים אחריו כל מקום כפי מנהגו:

ד. לענין הפסקה אפילו באמצע שואל בשלום אדם שהוא צריך לנהוג בו כבוד ומשיב שלום לכל אדם אבל בענין אחר לא יפסיק. הגה: ודוקא בראש חודש ופסח בימים שאין גומרים הלל אבל כשגומרים אותו לענין הפסקה דינו כמו בקריאת שמע. ועיין לקמן סימן תפ"ח סעיף א':

ה. אם הפסיק בו ושהה אפילו שהה כדי לגמור כולו אינו צריך לחזור לראש:

ו. הקורא הלל למפרע לא יצא (טעה יחזור למקום שטעה בו) (רמ"א י"ח):

ז. מצות קריאת הלל מעומד:

סימן תכג – סדר קריאת התורה בראש חודש, ובו ד' סעיפים

א. אומר קדיש תתקבל וכו' ומוציאין ספר תורה וקורים בו ד' אין פוחתין מהם ואין מוסיפין עליהם ואין מפטירין בנביא:

ב. וקורא הכהן ג' פסוקים שהם וידבר צו ואמרת ולוי חוזר וקורא ואמרת וקורא את הכבש אחד ועשירית האיפה וישראל קורא עולת תמיד עד ובראשי חדשיכם ורביעי קורא ובראשי חדשיכם עד סוף:

ג. אומר קדיש ואשרי וכו' וליציון ואין אומרים יענך ה' ביום צרה ומחזיר ספר תורה למקומו ועומדים להתפלל תפלת מוסף ומחזיר שליח ציבור התפלה ואומר כתר וכשמגיע למלא כל הארץ כבודו אומר לעומתם משבחים כמו בקדושת שחרית ואחר שסיים חזרת התפלה אומר קדיש ואומר מזמור ברכי נפשי את ה':

ד. נוהגים לחלוץ תפילין כשרוצים להתפלל מוסף:

סימן תכד – דין הזכרת יעלה ויבוא בברכת המזון, ובו סעיף אחד

א. מזכירין יעלה ויבוא בברכת המזון ואם לא אמר אין מחזירין אותו ואם נזכר קודם שהתחיל הטוב והמטיב אומר ברוך שנתן ראש חודש לעמו ישראל לזכרון. הגה: ועיין לעיל סימן קפ"ח סעיף ז':

סיבירנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה יגמור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בנסיית ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.